

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 47.

Z KRAKOWA DNIA 12 CZERWCA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 2 Czerwca.

Dnia 2go Czerwca podług nowego, a 21go Maja podług dawnego stylu, obchodźono tu imieniny Wielkiego Xięcia Rosyjskiego Konstantego Pawłowicza. Polscy Jenerałowie i Pułkownicy złożyli poświęcenie wódec u JO Xcia Jmć Łabonowa Rostowskiego, Naczelnego Wodza wojska odwodowego, a wspólnie z Władzami cywilnymi u JW. Jenerala Gubernatora Łańskoja. Teatr w czasie widowiska był oświecony, równie jak i miasto z własnej chęci mieszkańców. Wiele gmachow rześnien iasniano ogniem.

Rada Naywyższa Tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Mając sobie przełożone, że JPan Mayer Królewsko-Pruski Kryminalny Kousyliarz w Płocku mieszkający, poważa się jako Pleniłpotent Pruskiej Dyrekcyi wdow kassy w Berlinie, w iey imieniu prywatnie, bez zezwolenia Rządu Xięstwa Warszawskiego, czynić do obywateli Xięstwa o wypłatę zaległych procentow od summ konwencyą Bayońską na skarb Xięstwa

Warszawskiego przekazanych, rekwizycye, i wyznaczać przed sobą do uktadow o też wypłaty termina, gdy krok takowy, nietylko jest bezprawny i nieprzyzwoity, ale nadto szkodliwą obawę w obywatelach wzbudzać, i dłużników summ Bayońskich od uiszczania się skarkowi Xięstwa Warszawskiego w opłacie kapitałow i procentow na rzecz Xięstwa przyznanych, odwodzić może: Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego, wspomnionego JPana Meyera na opłatę złotych 100 do szpitalow za to uchybienie skazała, i zaręczenie na piśmie, że tego więcej czynić nie będzie, odebrać od niego zapowiedział. Az tego powodu chcąc złe skutki, iakieby z podobnych prywatnie w imieniu obcych Instytutow czynionych rekwizycy, w publiczności wymińnac mogły, odwrocić, obwieszcza ninieyszem wszystkich obywateli i mieszkańców Xięstwa Warszawskiego, iż ci żadnych rekwizycy i wezwaw od kogożkolwiek bądź prywatnie, a nie od Rządu i Władz krajowych wydawanych, słuchać i uskutecznić nie są obowiązani.

W Warszawie d. 26 Maja 1814.

X. X. Lubekki.

W. Bielski, Sen.

Z Paryża d. 22 Maja.

Król postanowił rozporządzeniami swojemi:

1) Mianujemy naszego Kuzyna Marszałka Oudinot naczelnym wodzem Król. korpusu grenadyerow i strzelcow pieszych Francuzkich, a naszego Kuzyna Marszałka Ney naczelnym wodzem Król. korpusu kirysserow, dragonow, strzelcow i ułanow Francuzkich.

2) Hrabia d'Escars, Marszałek polny, mianowany jest dowodcą brygady karabinierow Królewicza Monsieur.

3) Jenerał porucznik Dessolles mianowany jest Majorem jenerałem narodowey gwardyi Paryzkiej i państwa, pod rozkazami Pułkownika Jenerała Królewicza Monsieur.

D. 9 uwięziono w Paryżu bardzo wiele publicznych dziewcząt, które daly powod do kłótni pomiędzy wojskowemi.

O koronacyi Królewskiej i czyli się iak dawniey w Reims odbędzie, nic ieszcze z pewnością niewiadomo.

Gazeta Francuzka zawiera co następuie: NN. Cesarz Rosyyski i Król Pruski opuszczą naszą stolicę, iak tylko pokoy podpisany zostanie, czego co chwile oczekujemy. N. Cesarz Rosyyski iedzie z niewielkim orszakiem do Anglii, a ztamtąd powroci przez Berlin do Peterzburga. Wielu znaydujących się w Paryżu Anglikow byli przed nim stawionemi.

— D. 23. —

J. K. Mość postanowił, iż srebrna lilia, którą Królewicz Monsieur za swoim przybyciem dla wiernych slug J. K. Mci

przeznaczył, będzie iedynym honorowym znakiem. Złota lilia odpada zatem.

Dziś o godzinie 1 i 8 popołudniu stawionemi przed J. K. Mcią będą Mężczyźni i damy od znaydujących się tu obcych dworow.

Wyznaczeni do przeyrzenia konstytucyi 9 senatorowie są: Barthelemy, Marszałek Serurier, Barbe-Marbois, Fontanes, Germain, Pastoret, Semonville, Boissid'Anglas i Vimar.

Konstytucya, ażeby obowięzująca moc dla całego narodu miała, ma bydz przez dni 14 w wszystkich najmniejszych nawet gminach ludowi do przyięcia publicznie przelożona. Prezydenci otworzą w swoich gminach rejestra, w które każdy Francuz zapisze się z nawiska czyli lub nie przyymie konstytucyą. Te rejestra będą na dwie ręce przepisane, z których ieden przesłany będzie Królewiczowi Monsieur, a drugi władzy departamentowey, a w miesiac potem ogłoszone zostanie przyięcie lub nieprzyięcie konstytucyi. W przypadku przyięcia wykona Król następującą przysięgę: "Przyymię konstytucyą, i poprzysięgam zachować ia i kazać zachować.", W odezwach przybierze potym Król trtu: "Ludwik XVIII. z Bożey łaski i przez konstytucyyną ustawę, Król Francuzow, &c.", Pod czas koronacyi ponowi powyższa przysięgę.

Na posiedzeniu senatu d. 26 Kwietnia Senator Laniuinais wniosł, ażeby senat oświadczył, iż Jenerał Moreau w każdym czasie zasługiwał na szacunek i wdzięczność oyczyzny. Wniosek oddano pod rozwayę wyznaczoney kommissyi.

Celne urzędy na dawnych granicach

Francyi są już zaprowadzone. Ułożyły one taryfę zabronionych wywozić i wprawdzać artykułów: Wyprowadzone być nie mogą: broń wszelkiego gatunku, bydło, drzewo, woły, konie, niewyrobiona bawelna, niewyprawne skóry, amunicya morska, okręty, złota i srebrna moneta, ziemniaki, proch i sałetra, iedwab, mięso solone, i t. d. Wprowadzane: fabryczne towary wszelkiego gatunku, wódka, farfury Angielskie, tytuń, sól, mydło, szkło, i t. d.

Wydatki z pobytu woysk zprzymierzonych wymagają w roku 1814 nałożenia nowego podatku, który iednak rozciągać się nie ma na uboższe klasy ludu.

— D. 24. —

Rozporządzenie Królewskie opiewa: Chcąc naszey sile morskiej dać dowod naszego szacunku i przychylności, mianowaliśmy naszego wnuka Xcia Angouleme admirałem Francyi.

Cesarz Alexander odwiedził przed kilku dniami Król. szkołę kobiet w Ecoeu. J. C. Mość rozpoznał wszystko iak naydokładniey i zdawał się być zupełnie kontent z tamtejszego urzędzenia. Niektóre panielki grały i śpiewały przed J.C.M. Dozorczyzna, Pani Campan, oprowadziła wszędzie Cesarza, a nawet zaprowadziła go do kaplicy w byłym tym zamku Xcia Monmorency.

Dziennik sporow umieścić następujący artykuł: "Wielkie dzieło pokoju daleko już posunięte zostało; można go prawie iak ukończony uważać. Właściwe warunki pokoju nie są w prawdzie ieszcze wiadome; ale powiedzieć z pewnością można, iż są równie dla Króla, iak dla Francyi chwalebne, i tak ułożone, iż zawierają

rękoymią spokoyności, którey Europa potrzebuie. Główną cechą i główną korzyścią tego pokoju iest, iż niezawiera w sobie żadnego zarodu przyszłych wojen, iak niegdyś wszystkie traktaty, które Francya od 20 lat zawierała. Traktaty Lunewilski i Amieński były tylko zawieszeniami oręża; Wiedeński, Prezburski i Tylżycki, gwałtem wymuszone, zawierały w sobie powody do zerwania, co też w krotce nastąpiło. Traktat 1814 roku nie zawikle nas z nikim, a zatem nie da powodu do wojny. Wracają nam dawną naszą Francyą; naszą Francyą, która była prawdziwą podstawą naszego szczęścia i naszey chwały. Postawiono nas przez to znowu w stanie rownowagi, który zgadza się z fizycznym i moralnym naszym urzędzeniem. Stawszy się od razu spokoy-nemi widzami sporow, które na przyszłość inne narody zatrudniać będą, należeć tylko do nich będziemy iako pośrednicy, a kochany nasz Monarcha, któremu winiśmy nasze pcednanie z Europą, może kiedyś nad pokojem Europy pracować. Taki będzie wypadek zawartego teraz traktatu; wypadek niespodziewany, gdy zważemy słutne położenie, w iakiem znajdowała się Francya, nienawiść, iaką wszyscy przeciw niy mieli, i zdzierstwa, których rząd się dopuszczał. Nasze pamiętniki kunsztow zostaną nienaruszone. Słowem, spokoyna Francya, wrocona użyciu wszystkich swoich sił, źródeł swey ziemi i przemysłu, będzie prawdziwie szczęśliwszą i potężniejszą, niżeli w ciągu 20 ostatnich lat była. Jedna tylko nasza niestałość mogłaby widoki przyszley naszey szczęśliwości nadwerżyć!,,

Po 17to letniem wygnaniu przybyła tu d. 22 b. m. Xżna Burbon z Hiszpanii, i zajęła swoy zamek w Petit - Bourg.

Gdy sąd Orleanu miał u Xżny Angouleme audyencyą, rzekła w odpowiedzi na mowę prezesa: " Mei Panie! nigdy nie zapomnę, iż miasto Orlean było ze wszystkich najpierwszem, które żądało moiego uwolnienia z więzienia Templu. ,,

W kościele S. Rocha odprawiony zostanie obchod pogrzebowy zmarłego Kompozytora Gretry; mszą rekwiialną Jomelisa 400 muzykantow grać będą.

Z wielką ciekawością czytają tu piśmko: *Hamburg i Marszałek Davoust*. Inny paszkwił *la petite lanterne magique* wystawia Drezno i małego kaprala, którego męztwo woyska Francuzkiego zrobiły olbrzymem, i t. d.

— D. 26. —

Rozporządzenia Królewskie: 1) Baron Dennie, były jeneralny intendant woyska mianowany jest intendentem gwardyi Królewskiej. 2) Francuzcy officerowie morscy, którzy przeszli do obcey służby, mogą znowu bydź do Francuzkiej służby morskiej przyjętymi w tych samych stopniach, iakie zagranicą posiadali. Zdatnieysci w służbie mieć będą dodatkową płacę. 3) Utworzony będzie głowny sztab morsk. 4) Płaca od koni pocztowych oznaczona będzie nowa taryffą.

Xże Angouleme ukończył z ukontentowaniem Króla swoje zlecenia w południowych prowincyach państwa, i wyjechał z Bordeaux do Paryża.

Przybył tu Xże panujący Brunswicki.

Pani Stael miała szczęście bydź przed N. Królem Ludwikiem XVIII stawioną i bardzo łaskawie przyjętą.

N. Cesarz Rossyyski odwiedził wczoray medalnią. Pokazano mu tam medal wybity z powodu widzenia się Piotra Wielkiego z Królem w Paryżu, z napisem: *Petri Russorum Autocratortis cum Rege congresso 1717*. (Piotr samowładca Wszech Rossyy widzący się z Królem (*) 1717.)

Zwłoki Ludwika Napoleona Bonapartego, starszego syna byłego Króla Hollenderskiego, złożone były w kaplicy Metropolitalnego kościoła, zkąd miały bydź do St. Denis przeniesione. Na zapytanie teraz kapituly, nastąpi a odpowiedź, iż zwłoki te mają bydź, iak inne na cmentarzu Clamart pochowane.

Onegday upadł śnieg w Pontoise niedaleko Paryża.

— D. 27. — (O godzinie 10 w wieczor.

Dziś o godzinie 4 popołudniu wiechał tu Xże Angouleme przy radosnych okrzykach ludu, wystąpieniu gwardyi narodowej i innych uroczystościach okazujących radość z iego przybycia.

Mowią, że pokoy dziś podpisany został. NN. Cesarz Rossyyski i Król Pruski wyieżdżają d. 31 b. m. przez Boulogne do Anglii, a N. Cesarz Austryacki na powrot do Wiednia, którego część ekwipażow wyruszyła ztąd d. 20 tamże.

Z Włoch d. 20 Maia.

Król Sardyński wyjechał d. 17 b. m. z rana z Genui do stolicy swoich kraio. Wylazd iego poprzedziła odezwa do Piemontczykow pod d. 14 Maia, w której

(*) Ludwik XV miał na ow czas 7 lat. Dla uniknienia sprzeczki o etykię, którą mu z Monarchow przy pierwszym widzeniu się należy prawa ręka, wziął Piotr Wielki Dziecko przy wschodach na ręce i zamiast go do pokoiow.

wyraża J. K. Mość swoją radość, że po 16to letnim rozstaniu się powraca, iako ojciec do swoich dzieci, że wszystkich starań doloży dla przywrocenia wszystkich odnog dobra powszechnego, i że tymczasowo znosi patentowy podatek.

Dowodca Angielski w Genui, Lord Bentink, który iezdził do Medyolanu, powrocil ztamąd do Genui d. 16 b. m.

Król Neapolitański, otoczony całym dworem siedząc z Królową na tronie, przyjął d. 8 Maia powitania od władz rządowych. Wszystko było najsświetniej po ubierane. Przełożeni mieli do Króla przemowy, na które on odpowiedział. Potem udali się NN. Królestwo z całym orszakiem do kościoła katedralnego na uroczyscie odśpiewane *Te Deum*, a po południu o godzinie 3 w takiejże paradzie poiechali do tegoż kościoła dla ucałowania Felikwiy S. Januariusza. Lud niezmiernie się z tego cieszył. W wieczor byli Królestwo Ichmość na teatrze, gdzie radosnemi okrzykami powitanemi zostali. D. 10 dał J. K. Mość posłom Austriackiemu Hrabiemu Mier, i Rossyyskiemu Hrabiemu Balaszef audyencye. Król miał tego dnia na sobie order Rossyyski S. Jędrzeia.

Utworzony w Xięstwie Parmeńskiem tymczasowy rząd składa się z Margrabi Ventura, Margrabi Melilupi di Soragna, Prezesa Crescini, Hrabi Scotti da Forabio i Hrabi Anguisola da Vigolzone. Rząd ten postanowił utworzyć korpus regularnego krajowego woyska, którego iasno niebieska z białemi paskami będzie kokarda.

Jedna z gazet Angielskich donosi, iż Podpułkownik Kambel mianowany został pułkownikiem woyska Elby, i pozostanie

na tej wyspie. Kapitan fregaty Angielskiej, który iadł obiad z Napoleonem w czasie żeglugi, tak o nim pisze: " Nie znalazłem ia Bonapartego bynajmniej pomięszanym lub osłabionym moralnie; i owszem w czasie obiadu mowił bardzo wiele i z zupełną otwartością o zmieniającym się losie Europy.

Ponieważ wyspa Elba ściąga teraz na siebie powszechną Enropy uwagę, przeto nie będzie od rzeczy powiedzieć tu ieszcze co o niej. Znaną ona była za dawnych czasow. Wirgil wspomina oniej w Eneidzie swoiey, w xiędze X wierszach 171 i 173;

Sexcentos illi dederat Populonia mater,
Expertos belli juvenes, ast Ilva trecentos
Insula inexhaustis Chalybum generosa
metallis.

(Prowadzi sześćset młodzi Populoniańskiej rozy,

Do których Ilwa mężow przydała stu trzysta,)

A tych w stal mnogą ziemia przybrała oyczysta.

Wyspa ta leży dosyć blisko brzegow Toskanii, a od Korsyki jest tylko o 13 godzin żeglugi oddalona. Kształt iey podobny jest do równo-bocznego tróykątu, z licznemi wcięciami w brzegach, które z tego powodu do 13 mil Niemieckich w obwodzie wynoszą. Zbiór zboża nie wystarcza na potrzeby mieszkańcow, ale za to winobranie bywa obfite. Wino zbierane na Elbie jest wyborne i wysyłane bywa aż do Rzymu. Drzewa mało i sametylko są zarosła, składające się naywięcey z bukszpanu i rozmarynu. Udaie się iednak pięknie na tej wyspie Indyyskie figowe drzewo, które dochodzi do 20 stop wysokości,

cały rok jest zielone i przynęca do siebie robaczki koszenili; podbrzeża obfitują w mnóstwo wybornych ryb. Niema w prawdzie na wyspie żadney rzeki, ale za to bardzo wiele źródeł, które nawet w lecie obfitują w wodę; znajdują się nawet między niemi mineralne. Naygłówniejszym płodem wyspy jest żelazo, co do dobroci wyrownowiąca Szwedzkiemu i Syberyjskiemu, a w które wyspa bardzo obfituje. Dla braku drzewa ruda nie może być iednak na miejscu topioną, lecz wysyłana bywa do Korsyki i Genui. Gornictwo, handel surowemi piódzami i pięknym marmurem, który się tu kopie, jest wyłącznem zatrudnieniem mieszkańców. Nie mają oni wyobrażenia o rękodzielnictwach i mało ich też potrzebują, są bowiem bardzo bliscy pierwszego stanu przyrodzenia, a nawet same kobiety nie znają wcale przepychu w ubiorze. Odzież ich składa się z białego kaptanika, z krotkiej spodniczki z czerwony lub niebieskiej materyi, i z czarnego słotnianego kapelusza z kunsztownym kwiatkiem. Małe złote zauszniczki, a już naywięcej złoty łańcuch na szyi, są całym zbytkiem w ich ubiorze. Męższczyźni i kobiety są średniej postaci, budowa ich jest mocna, mają czarny włos, spojrzenie ich jest żywe i płeć smagłą. Męższczyźni są dobrzy marynarze i dobrzy strzelcy, i wiele w tem powołaniu trudów znosić mogą. Są odważni, przywiązani do swej oyczyzny, łagodni (nieznane są u nich sztylety), gościnni, lecz iak łatwo sobie można wnosić z ich cywilizacyi, nieoświeceni i zabobonni. Mowią z prosta po Toskańsku, a mieszkania ich są niskie, lecz bardzo ochędożne. Ogół ludności wyspy wynosił w roku 1778 8,000 dusz,

teraz zaś pomnożyła się do 11,300. Porto-Ferajo jest nayważniejszym miejscem na wyspie, ma 3,000 mieszkańców, jest dobrze zabudowane i umocnione, a do portu iego naywiększe okręty zawiać mogą. Drugie miasto Porto-Longone ma twierdzę, której dla iey położenia na skale dobyćz prawie niemożna, liczy 1500 mieszkańców, a posada Rio, gdzie są kopalnie, ma ich może do 800. Oprócz żelaza znajdują się także miedź, a nawet nieco złota i srebra. D. 28 Marca 1811 r. Król Neapolitański iako owczasowy Pan wyspy Elby odstąpił ją Francyi.

Z Madrytu d. 13 Maia.

Gdy Jenerał Elio stawiony był w Walencji przed Królem, rzekł: "Nayjaśniejszy Panie! Mam szczęście stanąć przed W. K. Mcia, iako naczelny wódz 2go wojska Hiszpańskiego, jenerał-kapitan Walencji i Murcyi. Wojsko, któremu mam honor dowodzić, jest iedno z tych, które naywięcej krwi za Króla i oyczyznę, za wolność W. K. Mci i służbę przelało. Jakże wielka iego radość być musi widzieć nagrodę wielkich swoich ofiar! Zasiądź W. K. Mość na tronie przodków swoich! Bóg, który W. K. Mość obrał do przywrócenia Hiszpańskiej Monarchii, nadał Ci moc fizyczną i moralną do utrzymania z powagą tronu. Niezapominay, N. Panie, walecznych wojsk, które kray krwią swoją skropiły i obcemu tyranowi wydarły. Polegają one na sprawiedliwości Twej, i całą ufność w W. K. Mci położyły. Oddaę Ci, N. Panie, moją buławę, racz ją przyjąć.," — Król odpowiedział: "W godnych znajduie się ręku.," Z żywością rzekł na to Elio: "Przynajmniej, N. Panie, racz iey się Królewskimi Twoimi

rękami dotknąć, a większey nabierze powagi., — Król wziął buławę, ale oddał ją zaraz Jenerałowi, który ucałował jego rękę.

D. 4 b. m. wydał Król odezwę i wyrok względem konstytucyi, którą, iako podaną mu do zaprzysiężenia bez najmniejszego zastrzeżenia, z wielkim gniewem odrzucił. Wyrok ten ogłasza tę tak nazwaną konstytucyą za żadną, grozi każdemu, któryby ją utrzymał zechciał, karą śmierci, a gniewem tym wszystkim, którzy bez jego pozwolenia uznawaliby terazniejsze zgromadzenie stanow za ważne.

Zaraz potem udał się Król z woyskiem i w towarzystwie Jenerałow Infantado, Elio, Copons, Zayas, Odonella i wielu grandow, w drogę do Madrytu. Za ledwo rozeszła się tu wiadomość o zbliżaniu się Króla, gdy ustało panowanie stanow. W kwadrans wszystko zniknęło. Z rozkazu Jeneralnego rządcy Madrytu, Don Equia, uwięzionemi zostali ministrowie Fejency, iako też iey członki Agar i Ciscar, tudzież członki stanow, które uciec nie zdążyły. Król spodziewany iest d. 14. Zwoła nowe zgromadzenie stanow i z niemi pracować będzie nad nową i mądrze uniarkowaną konstytucyą.

Lord Wellington iest tu oczekiwany.

Od w. r. z tego Roku d. 25 Maia.

D. 5 b. m. nim woysko rozpoczęło odwrot z Francyi, wydał do niego Xze Schwarzenberg następujący rozkaz dzienny:

Natężenia i waleczność woysk zprzymierzonych zdobyły pokoy; ważny cel za który walczyły, iest dopięty; każdy zatem korpus zprzymierzonego woyska powroci do swoiey pyszniącey się z iego odwagi oyczyzny. Powierzając mi zprzy-

mierzeni Monarchowie naywyższe dowództwo nad naypięknieyszem i nayodważnieyszem w Europie woyskiem, przyjąłem go z pewnością i nadzieją, do których mnie dobry duch tych woysk, miłość do swoich Monarchow i oyczyzny, iako też przekonanie o potrzebie zwyciężenia lub umrzenia iedynie upoważniało. Bitwy pod Bulm, Lipskiem, Hanau, Brienne, Fere-Champanoise i Paryżem przewyższyły naypyszniejsze nadzieie. Wolność Europy, niepodległość ludow uratowana w tych pięknych walkach została. Poraz ostatni mam honor odezwać się do walecznych woysk pod moimi rozkazami zostających. W dzieczność Monarchy i oyczyzny będzie z uczuciem własney chwały, naywiększą dla nich nagrodą. Naystodszy do dopełnienia obowiązek, pozostał mi tylko jeszcze podziękować im za okazaną odwagę, przychylność, usilowania i wytrwałość. Nigdy nie opuści mnie naypochlebniejsza pamięć, iż razem pracowałem z niemi nad dopięciem wielkiego celu — W główney kwaterze St. Cloud d. 5 Maia 1814.

(Podp.) *Schwarzenberg.*

Podług rozporządzenia Xcia Schwarzenberga C. K. Austriackie i zprzymierzone Niemieckie woyska, które Francyą opuszczają, mają następującą drogę i tymczasowe leże przepisane: Woyska Badeńskie pod dowództwem Jen. porucznika Hr. Hochberga, idą do Spiry i zajmą stanowisko od Oggersheim przez Lautern ku Saarbrücken aż do granicy Francuzkiew 1792. Główna kwatera tego korpusu będzie w Spirze. Piąty połączony korpus pod rozkazami Feld. Hrabiego Wrede, idzie do Kreuznach i zajmie stanowisko od wyższej Wesel przez Hundsrück aż do granicy Francuz-

kiej, a ztamtąd w górę aż do zajętey przez woyska Badeńskie linii. Główna kwatera będzie w Kreuznach. Drugi korpus pod rozkazami Feldm. porucznika Hr. Weisenwolf, idzie do Biberach i rozciągnie swoje stanowisko od Mengen do Waldsee. Główna kwatera będzie w Biberach. Czwarty korpus pod rozkazami Hrabiego Franquemont, idzie ku Stuttgartowi i zajmie stanowisko w kraju Wirtemberskim od Waldenbuch do Goppingen. Główna kwat. będzie niedaleko Stuttgartu. Trzeci korpus pod rozkazami Jenerała artyleryi Hr. Giulay zajmie tymczasowe stanowisko między Donaueschingen i Neustadt. Pierwszy korpus pod rozkazami Jenerała artyleryi Hr. Colloredo, idzie do Aszaffenburga i zajmie stanowisko od Ettenheim do Nastadt. Główna kwatera będzie w Offenbach. Odwodowa dywizya pod rozkazami tegoż Jenerała stac. będzie od Engen do Möskirch. Główna kwatera będzie w Stokach. Korpus Feldm. porucznika Hessen-Horaburg stanie na prawym brzegu od uścia Menu aż do Filipsburga, a po drugiej stronie tej rzeki od Aszaffenburga do Sinsheim. Główna kwatera będzie w Heidelbergu. Odwodowa dywizya Feld. por. Hr. Nostiz stac. będzie tymczasowo na prawym brzegu Renu od Thiengen aż do uścia Elz rzeki do Renu, wpiąwszy powiaty Szafhuzy i Bazylei. Główna kwatera będzie w Mühlheim. Trzeci oddział artyleryi mieć będzie główną kwaterę w Ulm. Naczelny wódz wszystkich tych woysk mieć będzie główną kwaterę w Freyburgu.

Z Lizbony d. 24 Maja.

Merdim Bonaparte (były Król West-

falski) przybył tu d. 20 b. m. z Berna z swoją małżonką i licznym orszakiem dla odwiedzenia Hrabiego St. Leu (Ludwika Bonaparte, i tego zaraz dnia odjechał do zamku Allaman przy Kolle.

Z Lizbony d. 4 Kwietnia.

Xże Reient jest tu na koncu b. m. z Brazylii oczekiwany. Rząd czyni przygotowania na jego przyjęcie.

Handel nasz zakwitnął teraz bardziej niżeli kiedy i spodziewac się możemy, że zadane przez woynę rany w krotce zagojone zostaną.

Z Frankfurtu d. 26 Maja.

Wczoray przyjechali tu: Ces. Rossyjski Jenerał Hrabia Wittgenstein, i Polski Jenerał Dąbrówski, z kilkunastu officerami swojego korpusu iadący do Warszawy. Woyska Polskie powracają także 3 kolumnami do oyczyzny.

Onegday przeszły tedy 3 bataliiony Pruskie z Berlina na osadę do Moguncyi, za któremi więcej ieszcze tamże ma iść woyska.

Z Altony d. 26 Maja.

Wczoray wyszła z Hamburga pierwsza kolumna około 4000 ludzi dotyczezasowey osady przez Wilhelburgski most do Francyi. Marszałek 1 avoust wyjechał ztamtąd pierwey. (Dworska gazeta Wiedeńska mowi, że d. 10 ieszcze tam bawił, nieczynny był wprawdzie, ale bez aresztu.) Kilka set Hollenderskiego woyska różney broni przeciagnęło onegday, idąc z Hamburga z bronią i pomarańczową kokardą, przez nasze miasto, i rozłożone tymczasowo zostało po wsiach nad Elbą.

DODATEK

DO N^{TO} 47.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 12 CZERWCA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 7 Czerwca.

Przed kilku dniami ziechali tu z Paryża JW. Jenerał Falkowski, naczelnik sztabu JW. Jenerała Dąbrowskiego, dziś lub iutro spodziewanego, i W. Redel Putkownik artylerji pieszej, wyznaczeni do pomocy temuż JW. Jen. Dąbrowskiemu w urzędzeniu woyska Polskiego w Xięstwie Warszawskiem.

Podług doniesień z Paryża, całe woysko Polskie będące we Francyi odebrato dziewięćmiesięczny żołd zaległy, a na drogę do oyczyzny trzymiesięczny od Rządu Francuzkiego. — Maiące się urządzać w kraju naszym woysko, którego tamto będzie zarodem, składać się ma z 12 pułkow piechoty, każdy po 3,600 głów zawierający, z 3 pułkow jazdy, każdy po 1,100 głów, z artylerji pieszej i konney, maiącey zawsze w gotowości do służby 96 dział &c. &c. co ogółem przeszło 50,000 głów wyniesie.

Ustanowiona z rozkazu N. Cesarza Wszech Rossyy Kommissya do rozpoznania i uznania zasług i zdatności woyskowych Polskich ma na czele swoim W.

Xiążęcia Konstantyna, naczelnego Dowodcą woysk Polskich; ma oraz Wiceprezesa, którego N. Cesarz Wszech Rossyy nie mianował ieszcze. Składa się zaś z następujących członków: JW. Jeneratów dywizyi Dąbrowskiego, Zaiączka, Wielhorskiego, Kniaziewicza i Jenerała Sierakowskiego (byłego dawniej w służbie Polskiej) i z Zastępcow JJOO. Xiążąt Sułkowskiego i Giedroycia Jeneratów. Kommissya ta mieć będzie Referentem JW. Jenerała Paszkowskiego.

Z pewnych wiadomości mamy i to, iż JW. Jenerał Chłopicki, dawniej w służbie Francuzkiej w stopniu Jenerała brygady będący, wszedł w służbę Polską, i został na stopień Jenerała porucznika przez N. Cesarza Wszech Rossyy w temże woysku wyniesiony. JW. Jenerał major Krukowiecki wystany do Londynu dla odebrania jeńców Polskich w Anglii będących. Pułk zas ułanow Polskich pod dowodztwem W. Putkownika Rajeckiego, będący w Hamburgu, dostał rozkaz udania się do Warszawy.

X 562 X
P Londynu d. 21 Maia.

Gazety tutejsze ogłosiły odezwę Kcia Rejenta o zaprzestaniu nieprzyjacielskich kroków między Anglią i Francją na wzdzie i lądzie. Wszystkie zdobycze zabrane po rozeymowej umowie d. 23 Kwietnia będą zwroczone.

Mowia, iż Xże Wellington podjął się poselstwa do Francyi; przyjedzie z Madrytu do Londynu, odbierze swoje instrukcyje, potem uda się do Paryża i podpisze pokoy.

Do wschodnich i południowych portow poszły rozkazy, aby ekwipażow NN. Cesarza Rossyyskiego i Króla Pruskiego bynajmniey nie zatrzymywać, owszem dać im wszelką pomoc do dostania się iak nayprędzey do Londynu.

Nowy liniowy okręt Nelson, naypiękniejszy z wszystkich Angielskich okrętow, ma być pod czas bytności powyższych Monarchow z warsztatu spuszczoney.

Z Kopenhagi piszą, że zapał Norwegianow doszedł do naywiększego stopnia. Siedmdziesiąt tysięcy ochotników ofiarowało się bronić swojego królestwa. Xże Chrystyan musiał część ich z pochwałą odesłać do domow. Lecz rowniez wielki jest zapał Szwedow. Korpus Jenerala Essen 15,000 ludzi liczący, czeka tylko na powrot Królewicza i iego woysk z Niemiec, ażeby nieprzyjacielskie kroki przeciw Norwegianom rozpocząć.

Ministerium nasze oświadczyło, iż niepótzrzebuie nowey pożyczki na tegorocznie wydatki.

Angliia podaie Ziednoczonem Stanom Ameryki następujące warunki do pokoiu:

- 1) Uznanie w powszechności prawa narodow, a w szczególności Angielskiego prawa morskiego;
- 2) Uznanie prawa, które Angliia ma, s ukania i zabierania z Amerykańskich okrętow maytkow swoich;
- 3) zupełną i pewną posiadłość granicznych jezior pomiędzy obiema krajami;
- 4) rzekę Ohio za granicę;
- 5) zwroczenie Luisiany Hiszpanii, i t. d.

D. 18 wysiadł Hrabia Orłow do Dover i przywiózł wiadomość, że iego Monarcha i Król Pruski w krótcie do Anglii zjadą. Pomiędzy świetnymi widowiskami, które dla tych Monarchow wyprawione w Anglii będą iest flota z 50 liniowych okrętow i mnóstwa fregat, kutrow, &c. złożona, która pod Spithead na dwie połowy podzielona wystawiać będzie bitwę morską, z wszystkimi należącemi do niey obrotami.

Zapewniaią, iż Lucyan Bonaparte nie opuści poty Anglii, poki nie wyda na widok publiczny swojego poema Karol Wielki.

Wyprawa przeciw Ameryce iest daleko ogromniejsza niżeli z początku mniemano. Dowodzić nią będzie, iak się domyślaia, Jenerał Porucznik Lord Hill. Jenerałowie Clinton, Picton, Bornes, Kempt, Robinson tamże są przeznaczonemi.

D O N I E S I E N I A

Dnia 19 Czerwca r. b. o godzinie 3ciey po południu dochod roczny z wsiow Słupowa i Dziaduszye pod Działoszycami leżących, poiedynczo lub razem, podług życzenia licytantow we Dworze Słupowskim, w dniu zaś 20 t.m. także o godzinie 3ciey po południu Wzbigałach rownie pod Działoszycami, dochod roczny z teyże wsi naywięcey dającemu za gotową srebrną kurant monetę pod warunkami przed licytacyą przeczytać się mającemi sprzedany zostanie każdy przeto licytowania pomienionych dochodow chęć mający, opatrzoney, co się tycze Słupowa lub Dziaduszye w wadium 1500 złp. a Zbiegał 200 złp. które przed rozpoczęciem licytacyi złożone być mają, w miyscach i dniach oznaczonych stawić się raczy. Dau w Słupowie d. 6 Czerwca 1814.

Jan Kenty Kowalski, K. T. C. P. J. D. B.

Piotr Filip dwójga imion Szymański student Szkoły Departamentowej Krakow. Klasy pierwszej, d. 15 Kwietnia 1814 r. uciekł ze Szkół bez wiedzy Zwierzchności i Rodziców. Na szyi pod brodą po prawej stronie ma znamie od wrzodu, jest twarzy białej rumianej, oka czarnego, włosów blond; lat życia ma piętnaście; przy odcieciu miał na szyi chustkę jedwabną w kratki w kolorach, a druga muślinowa w kolorach, koszule nowe płótna cienkiego, kamizelkę perkalowa w kolorach, spodnie granatowe długie, szpencyrek granatowy z wypustkami po sówemi, surdut koloru kaffowego barakanowy, buty dobre. — Rodzice w wielkim zostając żalu, upraszają pokornie każdego w szczególności czującego miłość bliźniego, aby przez pewną okazją, albo przez pocztę na koszt proszących opisać najdokładniej, gdzie ten wyrostek zostaje, pod adresem W. Denis Loin na Kleparzu przy Krakowie pod Nr. 48, a za tę łaskę, oprócz wdzięczności wieczney, dostanie przyzwoitą nagrodą.

Z mocy Rezolucyi Trybunału Cyw. I Instancyi Dep. Krakowskiego dnia 14 Kwietnia r. b. 1814 do Nru 718 wypadły kamienica murowana tu w Krakowie w ulicy Mikołajskiej pod Nrem 629 sytuowana w połowie do Woyciecha i Krzysztofa Nowakiewiczów, a w drugiej połowie do niegdy Kazimierza Wieruszkiewicza należąca po odbytych w dniu 26 Maja r. b. licytacji Przygotowawczej, wraz z kotłem miedzianym w tejże kamienicy znajdującym się i w murowanym, za summę 6080 zł. pol. w monetach grubej srebrnej kurant przed niżej podpisanym, iako do tejże rezolucyi Tryb. Cyw. Krakowskiego dnia 2 Maja 1814 do Nru 953 wypadła z powodu śmierci Notaryusza Ur. Lichockiego uroważnionym. Licytacja stanowcza rzeczoney kamienicy, w dniu siódmym mca Lipca r. b. 1814 w kancelaryi podpisane o w Rynku Krakowskim pod Nr. 456 będącey, o godzinie 9 z rana nastąpi, w którym dniu taż kamienica więcey dajacemu (pod kondycjami, które w każdym czasie u niżej podpisanego Pisarza przeczytać można) ostatecznie przysadzona zostanie. W Krakowie d. 26 Maja 1814.

Woyciech Olearski, Not. Dep. Krakowskiego.

Prezydent Muncypalności Miasta Wolnego Handlu Krakowa, podaje do powszechney wiadomości, iż termin do wypuszczenia w trzyletnią arendę od 1go Czerwca 1814 do ostatniego Maja 1817 dóbr mieyskich: Dabia, Piasków i Grzegorzek z prawem wyłącznym propinowania, i wszelkiemi innemi użytkami przez publiczną licytacją na dzień 16ty Czerwca 1814 odbywać się mająca przeznaczonym został, na którym dniu chcą mający nabycia takowey arendy w domu Gminnym, kommissya zwanym pod Nr. 6tem zaopatrzwszy się w wadium 10 procentowe w summie 16.6 zł. pol. 18 gr. w Fiorach Prezydenta Muncypalności do Kommissyi licytacyney o godzinie 9tej z rana zgłosić się zechce. Kondycye arendowne znajdują się w kalkulaturze mieyskiej do przyzrzenia. W Krakowie d. 10go Czerwca 1814.

Zarzeki.

Jurzydykcyja Sadownicza Państwa Rozwadowa niniejszym Edyktem, komu o tym wiedzieć należy, wiadomo czyni: iż Jmci Pan Franciszek Salezyusz Widzkiewicz bywszy Gouverner matoletniego JO. Xcia Jerzego Lubomirskiego dnia 24 Lutego r. b. 1813 we Wsi Charzewice do Głownego Państwa Rozwadowa należącey w stanie kawalerskim bez Testamentu umarł, i znaczny majątek w Rewersach różnych Tysiąc trzysta osiemdziesiąt jeden Nr. 1381 czr. zło. wynoszących procz innych Ruchomości i Książek Inwentarzem 2go Kwietnia 1813 Roku pozostawił.

Cdy Sąd pertraktuiący Mafse ani z Aktu, Obsygilacyjnego ani z innego Zrodła dochodzić nie jest w stanie, czyli po nim prawi Sukcesorowie i gdzie znajdują się, lub wcale nie, Przero wszyscy ci którym do spadku bądź Prawo Sukcesyi, bądź Jego dostąpienie legalnie sprzyia, zzywają się ażeby w Terminie lat zech i niedziel 6 tym pewniey wzgłosili się i Prawo swoje udowodnili, ile wrzeciwnym Razie cały ten spadek zostawiwszy go w tymczasowym zarządzeniu Sadowym po upłynionym naznaczonym Terminie iako bez dietne dobro uznane, i C. K. Fiskusowi stosownie do

Prawa §. 760 Ustawy Cywilney Części IIgiej wydanym zostanie.
 Datum Rozwadow dnia 17 Grudnia 1814.

F. S. Baldimir Jurex P.

Podpisany znajdując się teraz w Krakowie, ma honor polecić się Prześwintney Publicznosci: że usmierza w iak naydogodniejszym sposobie wszelkie choroby i nieprzyjemności ust; wstawia tak z ręcznie sztuczne zęby, że ich od naturalnych rozpoznać nie można, o czym obszerniey dowiedzieć się można z obwieszczenia, którego w iego mieszkaniu w ulicy Świeckiey pod Nro 349 u JP. Jozefa Nowakowskiego dostanie. Gdy po wielu stolicach dałem dowody mey sztuki z ukontentowaniem wzywających mey pomocy, spodziewam się i tu na podobneż zasłużyć względy.

Adolf Angel,

Aprobowany Dentysta.

Z mocy wyroku Trybunału Cywil. I. Inst. Depart. Krak. w dniu 15 Marca r. b. 1814 pomiędzy sukcesorami wieloletniemi megdry Łukasza Kromera i Magdaleny z Bochenkiewiczow Matłonkow, a Maryanną z Mieleńskich Ur. Pawła Stankiewicza Matłonką, jako małoletniego Karola Kromera w powtornem małżeństwie z tąż Maryanną Stanke wiczową przez Łukasza Kromera sędzię syna Opiekunką, tudzież przydanym Opiekunem Janem Nepom. Czajutowiczem zapadłego, Domy dwa murowane i ogrodem onymże przyległym, na przedmieściu Krakowskiem Piasek zwanem, w ulicy Garncarskiej pod jedną liczbą 135 sytuowane, do wymienionych doletnich i małoletniego sukcesorow Kromerowskich należące, po odbytey w dniu 16 Maia r. b. Licytacji przygotowawczy za sumnę 3045 Złp. w monecie srebreny Courrant przed niżej podpisanym iako do teyż rezolucyą Tryb. Cyw. Krakowskiego dd. 2 Maia 1814 do Nru 953 wypadłą, z powodu śmierci Notaryusza Ur. Lichockiego, upoważnionym i Licytacya Stanowcza rzeczonych Domow w dniu 27 Czerwca r. b. 1814 w Kancellaryi podpisanego w Ryнку Krakowskim pod Nr. 456 będącey, o godzinie 9 zrana nastąpi w którym dniu też Domy więcej dalszemu (podkondycyami, które w każdym czasie u niżej podpisanego Pisarza czytać można) ostatecznie przysądzone zostaną.

W Krakowie d. 16 Maia 1814.

Woyesich Olearski, Notaryusz. D. R.

Niżej podpisany Notaryusz publiczny Powiatu Szkalbmierskiego do powszechney podaie wiadomości, iż z moey Uchwały Rady familyney w Prześw. Sądzie Pokoia Powiatu Miechowskiego pod d. 1 Lipca r. z. w Miechowie uorganizowaney, a przez Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Deptu Krak. pod d. 28 Paźd. r. z. do L. 1524 zatwierdzoney, dobra Dalowice w Powiecie Miechowskim sytuowane, tudzież część Wsi Brończyc w Powiecie Szkalbmierskim położoney, do małoletnich po ś.p. W. Janie Kantym Duninie pozostałych, których Opiekunką jest matka W. Ewa z Chomentowskich Duninowa, a dodanym Opiekunem W. Antoni Lipski, należące, przez publiczną Licytacyą tu w Krakowie w Ulicy Grodzkiej na pierwszym pięttrze pod Nr. 98 w skutek szczegolnego pod d. 19 Lutego r. b. do L. 243 przez Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Deptu Krak. danego upoważnienia przed podpisanym odbywać się mającą, w dniu 22 Czerwca r. b. 1814 jako terminie przysądzenia przycgotowanego, sprzedawane będą. — Sprzedarz dobr Dalowic od Summy 23,500 Zp. podług kontraktu kuwa wziętey, zrana o godzinie 9tey, a części Brończyc od Summy 80,000 Zp. o 3ciey po południu rozpocznie się, gdzie każdy chęć mający kupienia pierwszych, Summę Zł. 23,750, ostatnich zaś Summę Zp. 8000 iako vadium 10tey części Summy szacunkowey każdych w szczegolności dobr tych odpowiadające przed zaczęciem Licytacji w gotowiznie w monecie Courant złożyć winien będzie. Warunki Licytacji, tudzież zbior objaśnień u W. Lassanowskiego Patrona przy Tryb. Cyw. w Krakowie w Ulicy Floryańskiej pod Nr. 551 na drugim pięttrze mieszkalącego, tudzież w Kancellaryi podpisanego w Szkalbmierzu w rynku miasta przewrzeć można. Wszyscy zatem którzyby sobie dobra tyle razy wyżej wskazane nabyć życzyli, raczą się w mieycu, dniu i godzinach oznaczonych znajdować i podania swe do Protokotu oświadczyć. — W Krakowie d. 15 Kwietnia 1814.

Antoni Szalowiez, N. p. P. S.